

Genesis, Biologie en Verlossing Deel I en II (volledig)

Een Hypothetische Synthese van Genesis, de Biologische Werkelijkheid en de Heilsgeschiedenis Deel I

Inhoudsopgave

1. **Inleiding & Uitnodiging**
2. **Hoofdstuk I:** Het Mensbeeld — De Drie Dimensies van Ons Bestaan (*Soma, Psiche, Pneuma*)
3. **Hoofdstuk II:** De Bemiddelde Schepping (*Creazione Mediata*)
4. **Hoofdstuk III:** Het Drama van de Zondeval — Een Biologische en Geestelijke Scheuring
5. **Hoofdstuk IV:** De Twee Lijnen, de Heilsgeschiedenis en het Mysterie van de Onbevleete Ontvangenis
6. **Hoofdstuk V:** Exegetische Verantwoording, Tijdshorizon en Diepe Tijd
7. **Hoofdstuk VI:** Pastorale, Ethische en Biotechnologische Diagnose van Onze Tijd
8. **Hoofdstuk VII:** De Transhumanistische Bekoring — Technocratie, KI en CRISPR-Cas
9. **Integrerende Conclusie & Tenslotte**
10. **Bronverwijzingen en Voetnoten**
11. **Een Hypothetische Synthese van Genesis, de Biologische Werkelijkheid en de Heilsgeschiedenis Deel II**

Inleiding & Uitnodiging

Beste lezer,

Aan u leggen we deze gedachten in alle bescheidenheid voor. We snappen heel goed dat de ideeën in dit document bij een eerste lezing wat vreemd, grensverleggend of zelfs ontregelend kunnen overkomen. Veel van deze concepten vergen een omschakeling in het denken over de Genesis-tekst en de reikwijdte van het scheppingshandelen van God. Zelfs voor doorgewinterde theologen en priesters kan het confronterend zijn om de Bijbelse chronologie te spiegelen aan een geologische tijdschaal van tientallen miljoenen jaren of om de zondeval biologisch te duiden.

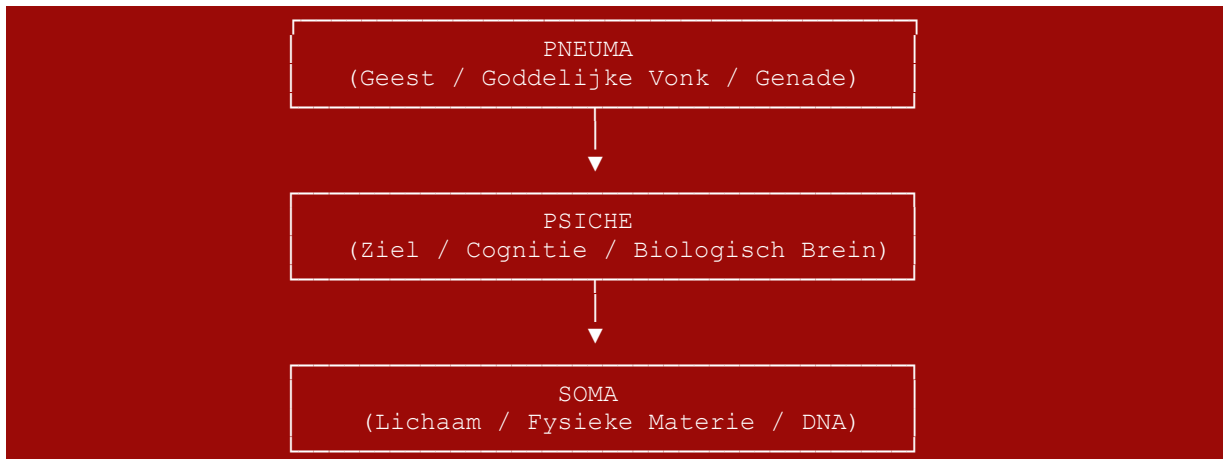
Het is absoluut niet de bedoeling van dit geschrift om te tornen aan de dogma's van de Kerk of de geopenbaarde Waarheid. Wel wil het — in het spoor van Sint-Johannes Paulus II in zijn encycliek *Fides et Ratio*^[^1], waarin hij benadrukte dat geloof en rede als twee vleugels zijn waarmee de menselijke geest zich verheft tot de beschouwing van de waarheid — zoeken naar de harmonie tussen de Openbaring en de natuurwetenschap. Zoals de Kerkvaders het Boek van de Schrift en het Boek van de Natuur zagen als twee werken van dezelfde Goddelijke Auteur, zo wil dit document een brug slaan. Wat vandaag wellicht nog moeilijk te doorgronden is, kan naarmate onze kennis groeit juist een heel nieuw licht werpen op de werkelijkheid.

Dit document formuleert een zelfstandige, hypothetische synthese waarin de profetische schouwingen van de Italiaanse priester Don Guido Bortoluzzi (1907–1991)^[^4], zoals vastgelegd en uitgewerkt door prof. Renza Giacobbi^[^5] en nader geëvalueerd door de hebraïcus Hubert Luns^[^6], worden gespiegeld aan de inzichten uit de moderne genetica, geologie, paleontologie en technologie.

Laten we deze weg inslaan als een gezamenlijke zoektocht (*fides quaerens intellectum*)^[^2] — met geduld, een biddend hart, een open geest en scherpe opmerkzaamheid.

Hoofdstuk I: Het Mensbeeld — De Drie Dimensies van Ons Bestaan

Om het ontstaan, het drama van de schepping én de fysieke en geestelijke degeneratie van de mens juist te kunnen duiden, grijpen we terug naar de klassieke paulijnse antropologie (1 Tessalonicenzen 5:23)[^3]. De mens is door God geschapen als een gelaagde, dynamische eenheid van drie dimensies:

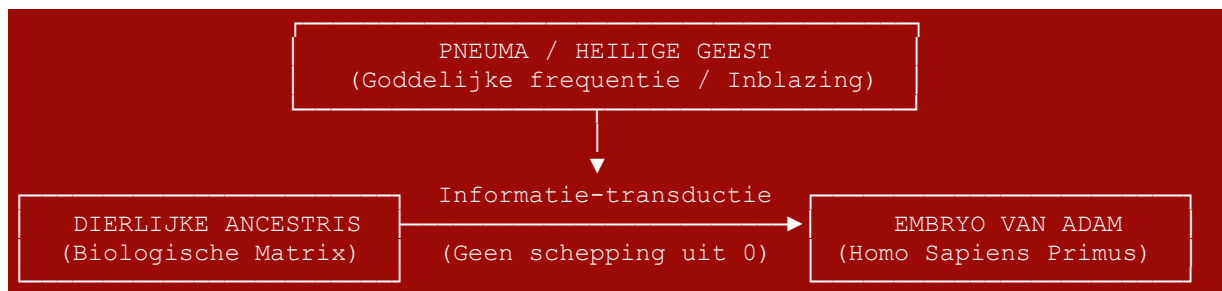

- **Soma (Het Lichaam):** De biochemische, materiële werkelijkheid — onze organische weefsels en de genetische code (het DNA) die ons verbinden met de fysieke schepping.
- **Psiche (De Ziel / Het Biologische Bewustzijn):** De wereld van ons gevoelsleven, de emoties, het geheugen, het verstandelijke denkvermogen, informatieverwerking en onze driften. Dit niveau deelt de mens in aanleg met het hogere dierlijke leven.
- **Pneuma (De Geest):** De rechtstreeks door God ingeblazen immateriële vonk. Dit maakt de mens tot *Imago Dei* — beelddrager van God. Het Pneuma schenkt ons de vrije wil, het geweten, het vermogen tot goddelijke liefde (*agape*) en de capaciteit tot een persoonlijke relatie met God en de eeuwigheid.

In het oorspronkelijke plan van de Schepper heerste er een volmaakte balans: het Pneuma verlichtte en leidde de Psiche, en de Psiche stuurde het Soma.

Hoofdstuk II: De Bemiddelde Schepping (*Creazione Mediata*)

In de contemplatieve schouwingen van Don Guido Bortoluzzi wordt geopenbaard dat God bij het fysieke ontstaan van de mens gebruikmaakte van het principe van de bemiddelde schepping (*creazione mediata*)^[7]. God schiep het fysieke lichaam van Adam niet uit een dode klomp aarde (*ex nihilo*), maar maakte gebruik van een reeds bestaande, hoogontwikkelde biologische matrix: de *ancestre* of dierlijke stamvorm/incubator.

Het ontstaan van de eerste echte mens (*Homo Sapiens Primus*) vond plaats door een goddelijke Inblazing: het rechtstreeks inblazen van de Geest (Pneuma) in de biologische kiem van deze incubator.

Hubert Luns verklaart hoe de Heilige Geest via een vorm van kwantum-genetische informatie-transductie (epigenetische en genetische herprogrammering) de biologische matrix van de incubator transformeerde tot het embryo van Adam. Op dat moment vond er een kwalitatieve, geestelijke én biologische sprong plaats. Adam ontving een volmaakt genoom, vrij van genetische defecten, verheven met een immateriële ziel, en trad als eerste mens in een directe, kinderlijke relatie met de Levende God.

Hoofdstuk III: Het Drama van de Zondeval — Een Biologische en Geestelijke Scheuring

Wanneer we zo naar de Zondeval kijken, wordt het mysterie van de Erfzonde niet minder diep, maar wel pijnlijk concreet. De val van de mensheid was geen sprookjesachtige overtreding rond het eten van een fysieke vrucht, maar een ingrijpende ethische en biologische grensoverschrijding^[8]:

1. **De Ongeoorloofde Vermenging (*Ibridazione*):** De stamvader liet zich — tegen het uitdrukkelijke gebod van God in — in met de dierlijke stamvorm (*ancestre*).
2. **Genetische Contaminatie:** Door deze daad drong vreemd, dierlijk genetisch materiaal binnen in het oorspronkelijk volmaakte menselijke genoom van de nakomelingen.
3. **De Geboorte van de *Concupiscentia*:** Binnen de menselijke natuur werd de oorspronkelijke orde wreed verstoord. De ongecontroleerde, dierlijke driften uit de Psiche kregen de overhand over de geestelijke leiding van het Pneuma.

Dit is de innerlijke verdeeldheid die Paulus zo herkenbaar beschrijft in Romeinen 7:19 (“*Het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade dat ik niet wil, dat doe ik*”)^[9]. Het vormt de biologische en psychologische drager van de erfzonde en de neiging tot het kwaad (*concupiscentia*).

Verdieping vanuit de Mystiek: Het Getuigenis van Maria Valtorta (1946)

Het getuigenis van Maria Valtorta (30 december 1946) biedt een scherpe en directe bevestiging van dit mechanisme. Zij schrijft dat Kaïn en zijn nageslacht vervielen tot een diepe beestachtigheid door de “*vereniging tussen Kaïn en de beesten*”, oftewel het inleven met de dierlijke stamvorm (*ancestre*).

Valtorta legt uit dat deze verenigingen biologische tussenvormen voortbrachten — door haar aangeduid als “monsters” met een krachtige, woeste lichaamsbouw. Deze fossiele restanten vormen exact de treden die moderne wetenschappers verwarren en interpreteren als een ‘geleidelijke evolutie van aap naar mens’. Valtorta bekritiseert de mens die liever gelooft dat

hij voortkomt uit het dier via een puur materialistisch proces, dan dat hij erkent een gevallen beelddrager van God te zijn.

Bovendien verklaart dit getuigenis waarom God de Zondvloed zond: om te voorkomen dat de zuivere lijn van Goddelijke kinderen (de lijn van Set) volledig gecorrumpeerd zou raken door de biologische en geestelijke afdwalingen van de hybride lijn.

Hoofdstuk IV: De Twee Lijnen, de Heilsgeschiedenis en het Mysterie van de Onbevleete Ontvangenis

Na de breuk van de zondeval splitste de mensheid zich fylogenetisch op in twee duidelijke lijnen:

- **De Hybride Lijn (Kaïn):** In deze lijn stapelde de biologische en geestelijke ontwrichting zich op. De accumulatie van degeneratieve genen, fysieke deformatie en de overheersing van dierlijke driften leidden tot geweld, zedelijk verval en genetische fragmentatie.
- **De Zuivere Lijn (Set / Abel):** De lijn waarin het verlangen naar de Goddelijke orde en de gevoeligheid voor het Pneuma bewaard bleven. God heeft in deze lijn de menselijke genetische en geestelijke schade stap voor stap begrensd om de weg vrij te maken voor de Heilsgeschiedenis.

Het Mysterie en de Noodzaak van de “Onbevleete Ontvangenis”

Wanneer de heilige Bernadette Soubirous in Lourdes, op aandringen van haar parochiepriester, aan de H. Maagd Maria vroeg om haar naam te openbaren, antwoordde Zij: *“Ik ben de Onbevleete Ontvangenis.”* De eenvoudige Bernadette vond dit een moeilijke uitspraak om te onthouden omdat ze de diepere betekenis niet begreep; uit angst om het te vergeten herhaalde ze de woorden onophoudelijk voor zichzelf.

Het is opmerkelijk dat Onze Lieve Vrouw niet zei: *“Ik ben de Onbevleete Maagd”* of *“Ik ben Zij die ontvangen is zonder erfzonde”*. Zij definieerde zichzelf met een abstract begrip: Zij **is** de Onbevleete Ontvangenis.

Binnen onze hypothetische synthese verwijst het woord ‘ontvangenis’ (*conceptie*) niet alleen naar het biologische en geestelijke gevrijwaard blijven van de erfzonde en de gevolgen daarvan. Het verwijst bovenal naar het ontvangen van een Gedachte, een Goddelijk Concept:

Maria is het geschapen wezen dat de cruciale rol vervult om de mensheid terug te brengen naar haar oorspronkelijke, paradijselijke volmaaktheid. Fylogenetisch kan het dogma van de Onbevleete Ontvangenis (1854)^[10] worden begrepen als de algehele vrijwaring van de Maagd Maria van de ingekruiste *ancestre*-degradatie. Zij is de ‘Nieuwe Eva’, die in biologische en geestelijke zuiverheid de draagster kon worden van de Mensgeworden Zoon van God.

DE TWEEZIJDIGHEID VAN GENADE		
GODDELIJK INITIATIEF	MENSELIJKE RESPONS	
• Vrijwaring van de erfzonde	• Vrijwillige instemming (Fiat)	
• Herstel van de oorspronkelijke orde	• Onvoorwaardelijk geloof	
• “Vol van Genade” (St. Gabriël)	• “Gezegend die geloofd heeft”	

Het is door Genade dat Onze Lieve Vrouw zonder erfzonde is ontvangen, maar door Haar eigen menselijke verdienste heeft Zij zich sneller en volmakter dan enig ander schepsel verbonden met de Gedachte van God. In Haar is de Schepper nooit teleurgesteld of beledigd; in Haar vond God vanaf het eerste begin volkomen vreugde wanneer Hij Zijn scheppingswerk aanschouwde. Zij beantwoordt volmaakt aan Zijn oorspronkelijke scheppingsintentie.

De aartsengel Gabriël getuigt hiervan wanneer hij Haar “*Vol van Genade*” noemt, en de heilige Elizabeth bevestigt deze waarheid: “*Gezegend zijt Gij onder de vrouwen en gezegend is de Vrucht van uw schoot.*”

Maria is dus niet alleen “Vol van Genade” omdat God Haar heeft bewaard voor de besmetting van de zondeval, maar ook omdat Zij — zoals Gabriël zegt — “*genade gevonden heeft bij God*”. Dit betekent dat Maria zuiver werd ontvangen — volmaakt zoals Adam oorspronkelijk volmaakt was in Soma, Psiche en Pneuma — én dat Zij door Haar eigen vrije wil en

verdienste in die Genade zuiver is gebleven, in tegenstelling tot Adam die faalde. Zoals Elizabeth uitroept: *“Gezegend zijt Gij, die geloofd hebt.”* Geloven is immers een wilsdaad die een actieve menselijke medewerking vraagt, gedragen door de Heilige Geest.

In de ogen van de wereld en haar tijdgenoten bleef Maria een onbeduidende, stille en teruggetrokken vrouw; sommigen keken wellicht zelfs met minachting of medelijden naar Haar. Doch het hemelse Hof was in verbazing bij het aanschouwen van Haar Hart. Dat Hart was immers de zuiverste woning die de Schepper ooit onder Zijn schepselen heeft aangetroffen.

Als Jezus het mensgeworden Woord (*Logos*) en de uitdrukking van God is, dan is Maria Zij die Gods Plan volkomen weerspiegelt. Zij stemde stilzwijgend in met Zijn Scheppingsgedachte.

Juist dit was onverteerbaar voor Lucifer: dat een menselijke vrouw, in de engelenhiërarchie lager geschapen dan de serafijnen, zou worden verheven tot Koningin van de Engelen. Toch werd het jonge meisje uit Nazareth de Koningin van de Hemel en de Aarde — Koningin van engelen, heiligen en de gehele schepping — door Goddelijke Genade én door Haar eigen vrije instemming.

In onze synthese is Maria de volmaakte spiegel van de Schepper: een struikelblok en schandaal voor Satan, maar de ultieme Glorie voor God. In Zijn oneindige Wijsheid heeft God Zijn Zoon én de ontluikende Kerk aan Maria toevertrouwd. Door Haar actieve medewerking aan het verlossingswerk staat Zij bekend als de Nieuwe Eva die de knoop van de eerste Eva helpt ontwarren.

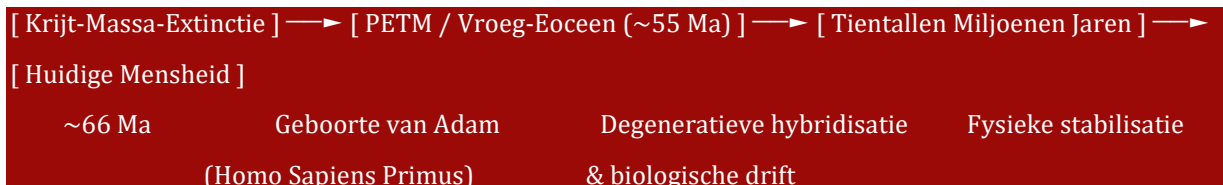
Hoofdstuk V: Exegetische Verantwoording, Tijdshorizon en Diepe Tijd

In de correspondentie tussen prof. Renza Giacobbi en Hubert Luns worden twee cruciale hermeneutische principes vastgesteld^[13]:

1. **Geen willekeurige tekstkritiek:** Vervormingen in de Genesis-vertelling zijn niet het gevolg van kwaadwillige ‘Jahwistische’ of ‘Priesterlijke’ redacteurs, maar ontstonden door de natuurlijke beperkingen van de mondelinge overlevering in de millennia vóór Mozes.
2. **Aanpassing aan het menselijk bevattingsvermogen:** God openbaarde Genesis in de taal en beelden die de mensheid in de tijd van Mozes kon begrijpen. Met de voortgang van de wetenschap stelt God ons thans in staat de biologische mechanismen achter de openbaring beter te begrijpen.

De Diepe Geologische Tijdschaal: Het Eoceen (~55 Ma) en de -ANTA-Openbaring

De profetische openbaring aan Don Guido Bortoluzzi verplaatst het ontstaan van de mens van een recent verleden naar een diepe geologische tijdschaal. In zijn schouwingen hoorde Don Guido herhaaldelijk de goddelijke stem hem onderbreken met het suffix *-ANTA* (*quaranta, cinquanta, sessanta...*), wat duidt op tientallen miljoenen jaren geleden^[11].

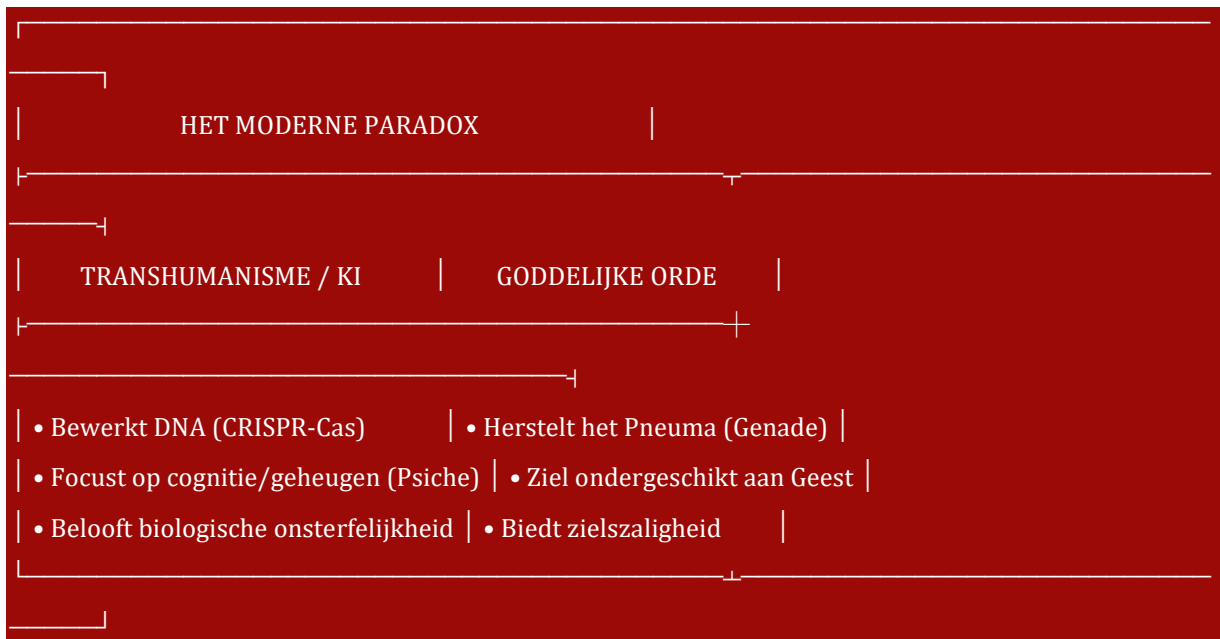
- **Paleontologische verankering:** Wetenschappelijk onderzoek (onder meer door prof. Phil Donoghue van de Universiteit van Bristol)^[12] toont aan dat rond het *Paleocene-Eocene Thermal Maximum* (PETM, ~55 miljoen jaar geleden) de placentale zoogdieren en de vroegste primaten een evolutieve expansie doormaakten. De overdrachtsefficiëntie van glucose en zuurstof via de

hemochoriale placenta bereikte in deze periode de voorwaarden die nodig zijn voor het voeden van een complex brein.

- **Verklaring voor de fylogenetische vertraging:** Deze immense periode van tientallen miljoenen jaren verklaart hoe het degeneratieve proces van de hybridisatie (*ibridazione*) zich over geologische tijdspannen heeft voltrokken. Er waren miljoenen jaren van genetische drift en selectie nodig om de hybride kenmerken te laten uitkristalliseren en te stabiliseren in de huidige verscheidenheid van de mensheid.

Hoofdstuk VI: Pastorale, Ethische en Biotechnologische Diagnose van Onze Tijd

Wanneer we deze openbaringen spiegelen aan de hedendaagse technologie, ontstaat een scherpe ethische en filosofische diagnose van onze tijd. Waarom is het voor ons allen zo belangrijk om hierover na te denken? Omdat de wereld om ons heen in een razendsnel tempo verandert en de techniek de plaats van de Schepper dreigt in te nemen.

- **CRISPR & Genbewerking:** De mens probeert via genetische technologie kwalen en mutaties in het DNA ‘op te lossen’. Maar omdat men het Pneuma negeert, blijft dit een mechanische poging om de biologische gevolgen van de Zondeval te herstellen zonder God.
- **Kunstmatige Intelligentie (KI):** KI is de ultieme triomf en imitatie van de Psiche (informatieverwerking, patroonherkenning, geheugen), maar KI bezit geen Pneuma. Het heeft geen ziel, geen geweten en kan niet liefhebben. Transhumanistische dromen over het ‘uploaden van het bewustzijn’ rusten op de dwaling dat de mens slechts uit Soma en Psiche bestaat.
- **Ectogenese (Kunstmatige Baarmoeder) & Reproductie:** Waar God de ancestre eenmalig gebruikte als biologische schoot (*creazione mediata*) om de mensheid te laten ontstaan en te bezielen met het Pneuma, probeert de mens nu de voortplanting volledig los te koppelen van de echtelijke liefde en de goddelijke

orde. Het risico van deze technologische reproductie is het reduceren van het menselijk leven tot een zuiver biologisch product (Soma/Psiche), los van de Geest.

Hoofdstuk VII: De Transhumanistische Bekoring — Technocratie, KI en CRISPR-Cas in het Licht van Soma, Psiche en Pneuma

1. De Eigentijdse Toren van Babel

In de 21e eeuw bevindt de mensheid zich op een ingrijpend keerpunt. Waar eerdere tijdperken werden gekenmerkt door een zoektocht naar geestelijke verlossing en harmonie met de Schepper, poogt de moderne technocratie een heel ander pad in te slaan. Het transhumanisme belooft de mensheid bevrijding van ziekte, veroudering, cognitieve beperkingen en uiteindelijk zelfs de fysieke dood.

Wanneer we de transhumanistische droom echter spiegelen aan de drie dimensies van ons bestaan — *Soma*, *Psiche* en *Pneuma* — ontmaskert deze beweging zich als de ultieme eigentijdse Toren van Babel. Het is een poging van de gevallen mens om op eigen kracht, via een zuiver materiële en technologische weg, de paradijselijke staat te heroveren.

Het fundament van de transhumanistische bekoring berust op een fundamentele antropologische misvatting: **de ontologische reductie van de mens tot slechts Soma en Psiche**. Binnen dit wereldbeeld is de mens niets meer dan een complexe biochemische machine (Soma) aangestuurd door een geavanceerd algoritme (Psiche). Het *Pneuma* — de rechtstreeks door God ingeblazen immateriële vonk die ons de vrije wil, het geweten, de

capaciteit tot *agape*-liefde en de relatie met de eeuwigheid schenkt — wordt volledig ontkend of gereduceerd tot een bijproduct van breinchemie.

2. CRISPR-Cas en Genbewerking: Mechanisch Sleutelen aan de Gevolgen van de Val

De doorbraak van genetische technologieën zoals CRISPR-Cas stelt de mens in staat om op moleculair niveau in te grijpen in het menselijk DNA. Transhumanisten zien genbewerking als de sleutel om menselijke gebreken, erfelijke kwalen en verouderingsprocessen uit te wisssen.

De Biologische Diagnose

Binnen onze hypothetische synthese zijn genetische defecten, kwetsbaarheid voor ziekten en fysieke verval geen ‘toevallige wefouten van de evolutie’, maar het directe, fylogenetische resultaat van de zondeval — de ongeoorloofde vermenging (*ibridazione*) van de stamvader met de dierlijke stamvorm (*ancestre*). Hierdoor drong vreemd genetisch materiaal binnen in het oorspronkelijk volmaakte menselijke genoom van Adam (*Homo Sapiens Primus*).

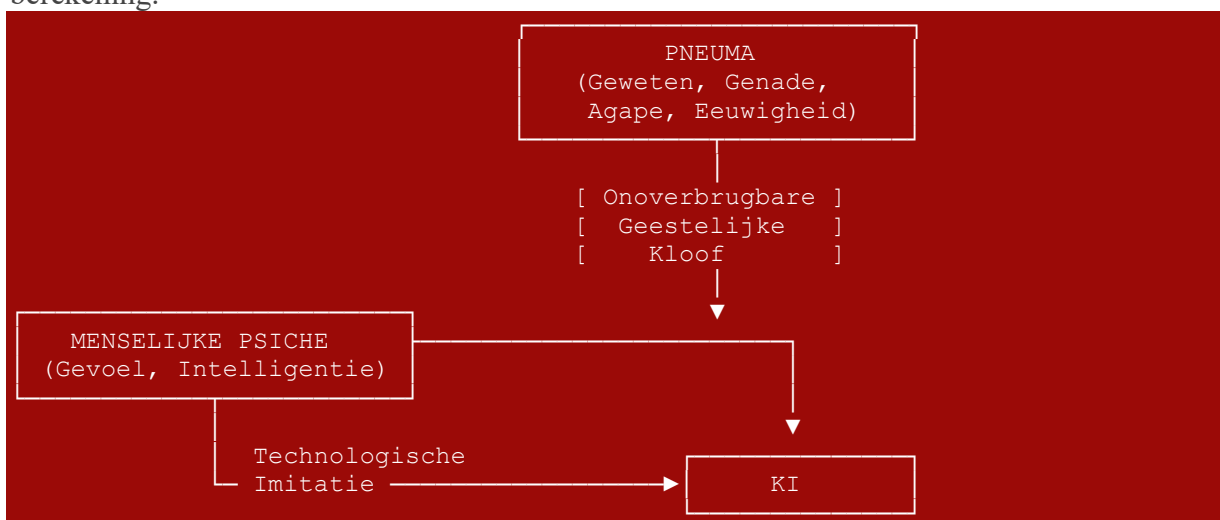
De Ethiek van het Sleutelen aan het Soma

Genbewerking richt zich uitsluitend op het *Soma*. Hoewel het medisch herstellen van een specifiek defect (somatische gentherapie) een daad van barmhartigheid kan zijn, streeft de transhumanistische kiemlijn-manipulatie naar ‘verbetering’ (*enhancement*).

Biotechnologie kan het *Soma* weliswaar herschikken of tijdelijk optimaliseren, maar zij is biologisch en geestelijk volstrekt onmachtig om de verstoorde orde tussen de driften van de ziel en de leiding van de geest te herstellen. Zonder de vernieuwing van het *Pneuma* leidt genetische ‘verbetering’ slechts tot een fysiek geoptimaliseerd, maar geestelijk verdorven wezen. De mens creëert zo een biologisch ‘super-organisme’ dat nog altijd onderworpen is aan de *concupiscentia*, de hoogmoed en de neiging tot het kwaad.

3. Kunstmatige Intelligentie: De Imitatie van de Psiche zonder Pneuma

Kunstmatige Intelligentie (KI) vertegenwoordigt de ultieme triomf van de *Psiche* — de wereld van informatieverwerking, patroonherkenning, geheugenopslag en verstandelijke berekening.

De Waan van het ‘Uploaden van het Bewustzijn’

Een van de meest radicale transhumanistische dromen is het ‘uploaden’ van het menselijk bewustzijn naar een digitale matrix (*mind uploading*), om zo digitale onsterfelijkheid te bereiken. Deze ambitie rust op de ontologische dwaling dat de menselijke persoonlijkheid identiek is aan de datastroom van de *Psiche*.

Binnen de christelijke antropologie geldt:

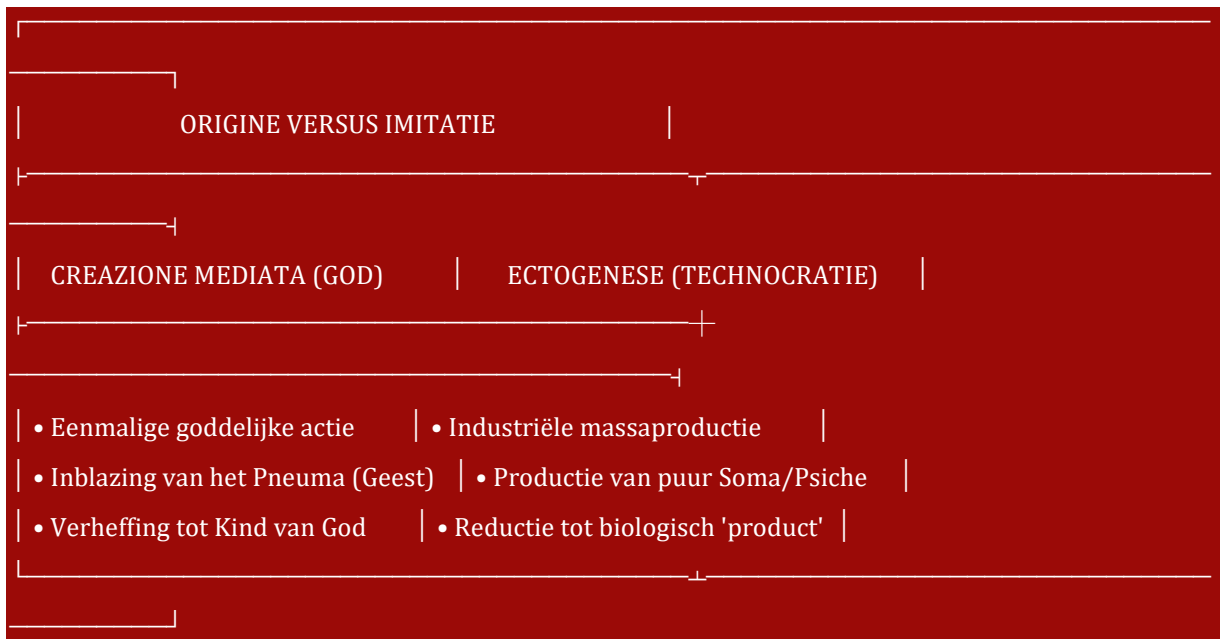
1. **KI bezit geen Pneuma:** Een algoritme kan menselijk gedrag, taal en emoties feilloos imiteren, maar het heeft geen immateriële ziel. Het bezit geen geweten, kent geen morele verantwoordelijkheid, kan niet bidden en is onbekwaam tot goddelijke liefde (*agape*).
2. **Onsterfelijkheid versus Eeuwig Leven:** Digitale bewaring van de *Psiche* is een kille, mechanische simulatie. Ware onsterfelijkheid is geen voortdurende dataloop in een server, maar de verrijzenis van het verheerlijkte *Soma*, gedragen door een met God verenigd *Pneuma*.

Wanneer de mens zijn heil zoekt in een door KI gestuurde wereld, ruilt hij de levende gemeenschap met de Schepper in voor een kunstmatige schijnwerkelijkheid.

4. Ectogenese en de Depersonalisatie van het Ontstaan

In Hoofdstuk II werd het principe van de bemiddelde schepping (*creazione mediata*) uiteengezet: God gebruikte de dierlijke stamvorm (*ancestre*) eenmalig als biologische incubator, waarin Hij door een act van goddelijke inblazing het *Pneuma* schonk aan Adam.

In de moderne zucht naar ectogenese (het volledig laten opgroeien van embryo's in kunstmatige baarmoeders) probeert de mens deze biologische incubatie na te bootsen. Waar God echter schiep uit Liefde en de mens verhief tot Zijn beelddrager, koppelt de technocratische ectogenese het ontstaan van menselijk leven los van de echtelijke liefde, de huwelijksdaad en de goddelijke orde.

Het gevaar van deze technologische reproductie is dat de mens vervalt tot een biologisch consumentenproduct. Het kiemgetal van het leven wordt gereduceerd tot een reeks te optimaliseren parameters, waarbij de eerbied voor de heilige oorsprong van de menselijke ziel volledig verloren gaat.

5. De Geestelijke Diagnose: De Luciferiaanse Herhaling

Wanneer we de transhumanistische agenda in haar geheel overzien, herkent de theologische opmerkzaamheid dezelfde oer-zonde die leidde tot de val van Lucifer én de val van de eerste mens: *“Gij zult als God zijn”* (Genesis 3:5).

Het transhumanisme is niet slechts een neutrale wetenschappelijke ontwikkeling, maar een diep ingrijpende geestelijke stroming. Het biedt een **seculier surrogaat voor de Verlossing**:

- In plaats van genade biedt het genetische modificatie.

- In plaats van gebed biedt het algorithmische optimalisatie.
- In plaats van het Kruis en de Verrijzenis biedt het technologische ‘onsterfelijkheid’.

Het tragische van deze beweging is dat zij de gevallen mens niet bevrijdt, maar hem definitief opsluit in zijn gevallen toestand. Door het *Pneuma* te ontkennen, afsnijdt de transhumanistische mens zichzelf af van de enige bron die hem werkelijk kan genezen: de goddelijke Genade die stroomt uit het Verlossingswerk van Jezus Christus en het onbesmette voorbeeld van de Maagd Maria.

Integrerende Conclusie: De Synthese van Geloof, Biologie en Diepe Tijd

Deze hypothetische synthese brengt de visioenen van Don Guido Bortoluzzi, de theologische reflecties van prof. Giacobbi en Hubert Luns, en de moderne wetenschap samen tot één coherent wereldbeeld:

- **God als Master Architect:** God werkt in en door de geschapen natuurwetten. Hij gebruikt de biologische matrix van de *ancestre* en transformeert deze door de inblazing van de Geest (Pneuma) tot het volmaakte menselijke wezen.
- **De Realiteit van de Zondeval:** De erfzonde is een concrete historische en biologische gebeurtenis (hybridisatie) waarvan de genetische gevolgen zich gedurende tientallen miljoenen jaren (vanaf het Eoceen) door de mensheid hebben verspreid.
- **De Grens van de Wetenschap:** De moderne mens die via CRISPR, KI en transhumanisme zichzelf wil herontwerpen, imiteert de fysieke ingreep in het DNA, maar ontbeert het goddelijke Pneuma. Echte verlossing en heelwording van de mens liggen niet in de technocratie, maar in het herstel van de geestelijke harmonie met God de Schepper.

Tenslotte

Dit document vraagt niet om een haastige instemming, noch om het blind accepteren van een nieuw model. Het is simpelweg een uitnodiging tot gesprek tussen theologie, mystiek en natuurwetenschap. Wanneer we durven inzien dat God groter is dan onze traditionele kaders, en dat Zijn scheppingshandelen zich kan uitstrekken over geologische tijdspannen en biologische wetmatigheden, wordt ons ontzag voor de Schepper niet kleiner, maar juist oneindig veel groter.

Mijn wens voor u:

Ik nodig u van harte uit om een eindje mee te lopen en samen te sparren over deze fascinerende inzichten in onze ingewikkelde wereld. Mijn hoop is dat deze verheldering van onze oorsprong u mag bemoedigen om een levende, persoonlijke relatie met Jezus Christus aan te gaan — door de genade van Zijn Kruisoffer, Zijn Verrijzenis en Zijn Verheerlijking, en door de sacramentele verbondenheid die begint in het Heilig Doopsel.

Want achter alle vragen over onze oorsprong blijft één werkelijkheid centraal staan: de mens is niet slechts een biologisch vraagstuk, maar een schepsel dat geroepen is tot gemeenschap met zijn Schepper.

In dienst van het Goddelijk Herstelplan,

Pastoor Jack Geudens (*Smakt, 28 juli 2026*)

Bronverwijzingen en Voetnoten

[^1]: **Johannes Paulus II:** Encycliek *Fides et Ratio* (14 september 1998), over de verhouding tussen Geloof en Rede. [^2]: **Anselmus van Canterbury:** *Proslogion*, over de zoektocht van het geloof naar verstandelijk inzicht (*fides quaerens intellectum*). [^3]: **1 Tessalonicenzen 5:23:** “Moge de God van de vrede uw heiligen in uw gehele wezen: moge uw geest (*pneuma*), ziel (*psiche*) en lichaam (*soma*) ongeschonden bewaard blijven...” [^4]: **Bortoluzzi, Don Guido (1907–1991):** Italiaans priester (bisdom Belluno-Feltre); auteur van de autobiografische schouwingen over Genesis (*Rivelazione sulla Genesi Biblica*). [^5]: **Giacobbi, Prof. Renza:** Nauwe medewerkster en bewaakster van het erfgoed van Don Guido Bortoluzzi; auteur en redacteur van *Sintesi della Genesi Biblica (A Synthesis of the Biblical Genesis)*. [^6]: **Luns, Hubert:** Nederlands theoloog, hebraïcus en vertaler van de werken rond Don Guido Bortoluzzi. Auteur van fylogenetische en Schrift-analytische studies. [^7]: **Creazione Mediata:** Het theologische principe waarbij God schept door middel van reeds bestaande natuurlijke structuren of organismen. [^8]: **Giacobbi, R.:** *Sintesi della Genesi Biblica*, verhandeling over de biologische gevolgen van de zondeval en de biologische mengvormen. [^9]: **Brief van Paulus aan de Romeinen 7:19.** [^10]: **Paus Pius IX:** Dogmatische bul *Ineffabilis Deus* (8 december 1854) over de Onbevleete Ontvangenis van Maria. [^11]: **Bortoluzzi, G.:** *Rivelazione sulla Genesi Biblica*, § 157. Verwijzing naar het goddelijk suffix “-ANTA” (*quaranta/cinquanta/sessanta...* miljoen jaar). [^12]: **Donoghue, P. et al. (Universiteit van Bristol):** Wetenschappelijk onderzoek naar zoogdierevolutie rond het PETM (*Paleocene-Eocene Thermal Maximum*, ~55 Ma). Zie ook: *Cretaceous Placental Mammals Study*, Sci.News (2023). [^13]: **Correspondentie Giacobbi–Luns–Geudens (2012):** Archiefstukken en brieven betreffende de embryonale genese, biologische incubatie, de werking van de Heilige Geest op Adam en de Nederlandse vertaling van *A Synthesis of the Biblical Genesis*. (Aanvullende tekstfragmenten vrij bewerkt naar en geïntegreerd vanuit <http://www.biblegenesis.org> en Maria Valtorta, *Notitieboeken* 30 december 1946).

Een Hypothetische Synthese van Genesis, de Biologische Werkelijkheid en de Heilsgeschiedenis II

Inleiding & Verdieping van het Hypothetisch Kader

In het eerste deel van deze synthese is de antropologische drievuldigheid (*Soma, Psiche, Pneuma*), de middellijke schepping (*creazione mediata*) via de voormenselijke draagmoeder, en de fylogenetische scheuring door de zondeval uitgewerkt.

Dit tweede deel verdiept de exegetische, linguïstische en bio-theologische grondslagen van deze hypothese. Aan de hand van de evaluaties van hebraïcus Hubert Luns, de profetische schouwingen van Don Guido Bortoluzzi (via prof. Renza Giacobbi) en de traditie van de vroege kerkvaders, ontleden we de precieze status van het Gezalfde Paar, de kosmische catastrofe vóór de Zes Dagen, en de ontologische genese van de Erfzonde.

Hoofdstuk I: De Unieke Status en de Eenheid van het Menselijk Paar

Binnen de geherstructureerde en herstelde Hof plaatste God de Eerste Mens: Adam en de Vrouw.

1. De Biologische Verwekking van Adam

God vormde Adam uit het ‘stof der aarde’ (*Afar*, Gen. 2:7). Middels de *creazione mediata* prepareerde God de biologische bouwstenen uit de voorschepping.

Zoals prof. Renza Giacobbi en Hubert Luns toelichten, schiep de Almachtige rechtstreeks de twee primordiale gameten (zaadcel en eicel) in de baarmoeder van de voormenselijke draagmoeder. Adam ontving **geen enkel chromosoom van de voormens**. Hij had – in lijn met de typering van Melchisedec – geen menselijk of dierlijk voorgeslacht: hij was een directe, volmaakte schepping met het menselijke karyotype van 46 chromosomen.

2. De Formatie van de Vrouw uit het Patrimonium van de Man

De traditionele vertaling dat de Vrouw uit een “rib” werd gemaakt, berust op een beperkte weergave van het Hebreeuwse *tsela* (צֵלָע). Dit woord duidt op een ‘zijde’, ‘flank’ of ‘geheime binnenkamer’ — biologisch te duiden als de genetische component of de eicel (*ovule*).

Toen God Adam in een diepe slaap liet vallen, gebeurde dit opdat hij geen herinnering zou bewaren aan de voormenselijke incubator en deze vereniging nooit uit eigen beweging zou imiteren. God nam een spermatocyt van Adam en creëerde uitsluitend de eicel (*ovule*) in de baarmoeder van de incubator. De Vrouw werd zo rechtstreeks geprepareerd uit het genetisch patrimonium van Adam zelf. Zij bezat exact dezelfde zuivere menselijke natuur.

3. De Ontologische Eenheid van het Gezalfde Paar

Toen de auteur van Genesis en de Psalmist schreven over de mens (“U hebt hem heerser gemaakt”, Ps. 8:6), verwees ‘hem’ in ontologische zin naar het **ene, onverdeelde Menselijke Paar**. Zij droegen een absolute harmonie in geest, wil en intellect.

Hoofdstuk II: De Paradijsvloek en de Biologie van de Val

1. Het Bruggenhoofd versus de Brug

Om de biologie van de erfzonde te begrijpen, geldt een essentieel onderscheid tussen twee concepten:

- **Het Bruggenhoofd (47 chromosomen):** Een vrouwelijk individu uit de voorouderlijke soort dat door goddelijke interventie over 47 chromosomen beschikte (een intermediaire, interfertiele overgangsvorm). Haar uterus diende louter als een biologische *incubator* voor de geboorte van het eerste mensenpaar (46 chromosomen). Zij behield haar dierlijke genoom.
- **De Brug (De Val):** Het was het Mensenpaar strikt verboden gemeenschap te hebben met deze voormenselijke incubator. Door de zondeval zocht Adam echter gemeenschap met dit vrouwtje. Het Bruggenhoofd verwerd daardoor tot een actieve ‘Brug’ waarlangs dierlijke genetische factoren het menselijke genoom binnendrongen.

2. De Klieving van de Zalving (*Aleph-Dam* en *Dabak*)

Ontologisch laat de naam **Adam** zich ontleden als **Aleph-Dam** (אדָם):

- **Aleph (א):** Het goddelijke Beginsel, de Zalving van de Heilige Geest.
- **Dam (דָם):** Het bloed, de drager van de ziel van het vlees (Lev. 17:11).

Adam betekent letterlijk: *De Zalving in het Bloed*. Het spiegelbeeld van Aleph in het Hebreeuws is **Pala** (פלא), wat duidt op het goddelijk mysterie (vgl. *Pala Yoetz*, Wonderbare Raadsman, Jes. 9:5).

In Genesis 2:24 wordt de paradijselijke eenheid uitgedrukt met het werkwoord *dabak* (דבק — aankleven). Echter, in het Hebreeuws draagt dezelfde stam eveneens de betekenis van *klieven/splitsen*. Door de zondeval sloeg het heilzame “kleven” om in een tragisch “klieven”:

Oorspronkelijke Paradijselijke Staat	Gekloven Toestand na de Val
Het Gezalfde Paar (<i>Één Vlees</i>)	Gesplitst in Geestelijk Hoofd en Vervallen Vlees (<i>Adamah</i>)
Harmonizouïsche Eenheid	Dualiteit tussen Ratio en Dierlijke Drift (<i>Concupiscentia</i>)
Priesterlijke Co-creatie met God	Heerschappij via Uitbuiting en Strijd (<i>“Hij zal overheersen”</i>)

Hoofdstuk III: Antropologische & Exegetische Verdieping

1. Van Celestiaal Stofgoud (*Afar*) tot Aards Stof

Het Hebreeuwse woord voor stof is **afar** (אפר), linguïstisch verwant aan *Ofir* (goud). In de primordiale scheppingscontext duidt *afar* op **stofgoud**: een celestiale, glorierijke substantie die het onverderfelijke menselijke lichaam typeerde alvorens het aan de fysieke dood onderworpen was.

Toen de slang werd veroordeeld tot het “vreten van stof”, betekende dit dat het duistere principe gevangen blijft in de louter materiële, biologische vorm. De paradijsvloek (*“stof zijt gij en tot stof zult gij terugkeren”*) houdt in dat de mens zijn celestiale goud-glans verkwanselde en terugviel naar het afgestorven, materiële gruis van de aarde.

2. Beeld (*Tzelem*) versus Gelijkenis (*Demut*)

In Genesis 1:26 spreekt God: “Laat Ons de Mens maken naar Ons beeld, als Onze gelijkenis.” Echter, in vers 27 staat geschreven: “En God schiep de mens naar Zijn **beeld** [*tzelem*]” — het begrip **gelijkenis** (*demut*) wordt hier weggelaten.

Onder de vroegchristelijke kerkvaders (zoals Origenes) en de Joodse exegese wijst dit op een fundamenteel onderscheid:

- **Het Beeld (*Tzelem*):** De onuitwisbare constitutionele structuur van de menselijke ziel (voorzien van intellect, vrije wil en herinnering). Dit stempel bleef ook na de val in de ziel aanwezig.
- **De Gelijkenis (*Demut*):** De dynamische staat van volkomen wilsovereenstemming met de Schepper (het goddelijke *FIAT*).

De verleiding van de slang sprak de hoogmoed aan om de *demut* buiten God om te grijpen (“*Gij zult als God zijn*”). Door de zondeval bleef het *tzelem* intact, maar ging de *demut* verloren in een spiraal van biologische hybridisatie en morele degeneratie (Gen. 5:1-3).

Hoofdstuk IV: Cosmogenese & De Hiaat-Theorie (*Tohu wa Bohu*)

De Hiaat-theorie (Ruïne-Reconstructie-interpretatie) stelt dat Genesis 1:2 een verwoeste toestand beschrijft die ontstond ná een kosmische catastrofe (de val van Lucifer en de fysieke ontredde van de aarde):

Genesis 1:1 (Primordiale Schepping). ***Val van Lucifer → Kosmische Catastrofe.***

Genesis 1:2 (Tohu wa Bohu). ***Middellijke Schepping → Herstel in Zes Dagen***

In de schouwingen van Don Guido Bortoluzzi hoorde hij bij het aanschouwen van de scheppingsepochen herhaaldelijk het Italiaanse suffix -ANTA (quaranta, cinquanta, sessanta...)[¹¹]. Dit duidt op **tientallen miljoenen jaren** geleden (Eoceen / Paleogeen).

Deze diepe geologische tijdschaal verklaart waarom paleontologische vondsten van vroege hominiden in het fossielenarchief samenvallen met de periode van het Tohu wa Bohu (Genesis 1:2) — een desolate fase van herstel na een kosmische catastrofe.

De Priesterlijke Roeping te midden van de Voorschepping

Adam en de Vrouw werden niet op een lege aarde geplaatst, maar te midden van de reeds aanwezige voormenselijke populaties van de voorschepping. Het Gezalfde Paar ontving een koning-priesterlijke tabernakelroeping: zij moesten bemiddelen tussen de goddelijke Tegenwoordigheid en de natuur, om de chaos om te vormen tot een heilige orde.

Met de zondeval ontspoorde deze missie:

1. De verheven eenheid van het Mensenpaar werd verbroken.
2. Adam zocht ongeoorloofde gemeenschap met de biologische matriarch van de voormenselijke soort.
3. Het afgodische principe – in de mythologie gecodeerd als *Tehom* of *Tiamat* – trachtte de goddelijke macht van het Gezalfde Paar naar zich toe te trekken.

Hoofdstuk V: Herstel door de Tweede Adam en de Tweede Eva

De historische breuk die in de Hof van Eden ontstond, vindt haar Typologische en Ontologische herstel in het Menswordings- en Verlossingswerk van Jezus Christus en de H. Maagd Maria:

1. **De Tweede Adam (1 Kor. 15:47):** Zoals de Eerste Adam werd geprepareerd zonder menselijke vaderlijke inbreng, zo werd Christus geboren uit de Maagd Maria door de overschaduwing van de Heilige Geest.
2. **De Tweede Eva:** Waar de oorspronkelijke Vrouw gevormd werd uit het patrimonium van Adam alleen, schonk Maria haar zuivere menselijke natuur aan

de Zoon van God. Maria is als ***Onbevleete Ontvangenis*** fylogenetisch en spiritueel vrijgewaard van de ingekruiste *ancestre*-degradatie.

3. **Het Volmaakte FIAT:** Waar Adam faalde door zich te vermengen met de dierlijke matrix van de wereld, volbracht Christus het goddelijke *FIAT*: de totale wilsovereenstemming met de Vader, waarmee Hij de mensheid de weg terugbaant naar het celestiale stofgoud van de **Verrijzenis** (Joh. 17:21).

Appendices & Excursussen

Appendix A: Drie Stadia van het Kennen

Het menselijk bewustzijn onderscheidt zich van het dierlijke instinct door drie vermogens van de ziel: **intellect, wil en geheugen** (herinnering). Dieren bezitten een natuurlijke, door God ingeplante intuïtie. Enkel de mens beschikt over het intellectuele begrijpen dat hem in staat stelt via de vrije wil te komen tot wilsovereenstemming met God.

Appendix B: Exegetische Noot bij Kaïn (Genesis 4:14)

Wanneer Kaïn na de moord op Abel uitroept: “*Al wie mij vindt, zal mij doodslaan*”, verwijst dit naar de reeds bestaande hominiden van de voorschepping. Gods antwoord – dat Kaïn zevenvoudig gewroken zal worden – bevestigt dat het hier gaat om toerekeningsvatbare mensachtigen die in de omringende wereld leefden.

Appendix C: Geest, Adem en het Priesterlijk Koninkrijk (Job 27:3)

“*Zolang mijn adem nog in mij is en de geest van God in mijn neusgaten...*” (Job 27:3). In oude tradities geldt de neus als het instrument voor het overdragen van de goddelijke levensadem.

Bij de troonopvolging van koning-priesters ademde de beoogde opvolger de laatste ademtocht van de stervende vorst in via de neus. Hiermee ontving hij het *charisma* (de Zalving).

Antropoloog Sir James Frazer documenteerde soortgelijke riten op het eiland Nias (*The Golden Bough*) — sporen van de primordiale gnosis waarin adem, neus, ziel en koninklijke zalving onverbrekelijk verbonden waren.

Appendix D: Devolutie in Plaats van Evolutie

Wat de fysieke en geestelijke staat van de mens betreft, getuigt de geschiedenis niet van geleidelijke opwaartse evolutie, maar van **devolutie en genetische degeneratie**. Het scheppingsverhaal in Genesis is in essentie een *herschepingsverhaal*: de goddelijke herstelactie van een beschadigde wereld die door de zondeval van de engelen en later de mens in verval was geraakt.

Bron:

De Schepping is Herschepping.Hubert_Luns,

https://guidobortoluzzi.org/2013/03/07/de-schepping-is-herschepping-hubert_luns